

den nødvendige Balance har ændret 10 Øre til 17 Øre. Som Følge deraf sker der ogsaa en Ændring i Tolden paa brændt Kaffe, man har der maattet ændre lidt i Forholdet, idet der ikke var den rette Spænding, den Spænding, som var nødvendig, for at Virksomheder i Frihavnen kunde blive ved at eksistere. Derimod er det ikke lykkedes, trods stærke Ønsker her fra Landstingets Side, at holde Cikoretolden saa højt oppe, som man har ment det ønskeligt. Det maa imidlertid haabes, at Fabrikkerne kunne klare sig. Uagtet jeg ikke lægger megen Vægt paa Aktiekurserne i Forhold til Toldloven, maa jeg notere, at der i de sidste Dage, efter at Toldlovbetænkningen er fremlagt, har vist sig en Stigning i Cikorieaktier, som neppe vilde have fundet Sted, hvis den store Nedsættelse ramte Fabrikkerne saa føleligt, som man fra visse Sider har troet.

Jeg kommer saa til Omtalen af Chokoladeindustrien, som man gerne her vilde have gjort noget mere for. Chokoladeindustrien er vistnok vanskeligt stillet, for saa vidt som det er en Kendsgerning, at den i de sidste Aar ikke har arbejdet med Overskud, vel endog saa snarere med Underskud. Paa den anden Side tør jeg i alt Fald ikke se bort fra, at en af Grundene dertil vistnok er den store indenlandske Konkurrence, og jeg er derfor ikke paa det rene med, om man netop ved at forhøje den direkte Beskyttelse for Chokoladefabrikationen opnaar det ønskelige, at give den bedre Kaar, jeg er ikke sikker paa, at der ikke saa vilde komme flere, der vilde slaas om den Mundfuld, der vilde blive derved, saaledes at man ikke opnaaede det tilsigtede. Beskyttelsen paa Chokoladeindustrien er bevaret, men den er omregnet, idet man mente, at naar man ikke vilde gaa andre Veje, var den bedste Maade at yde den den Støtte, der kunde ydes ved at nedsætte Tolden paa Raastoffer. Derved har jeg ogsaa faaet et personligt Ønske opfyldt, nemlig at Tolden paa Kakaobønner blev sat ikke saa lidt lavere, end man oprindeligt havde tænkt fra Regeringens Side. Endelig har man ogsaa for at gavne Chokoladeindustrien sat Raastoffet Kakaosmør ind, saaledes at det nu kommer ned til 5 Øre, medens det var sat til 10 Øre sammen med forskellige Olier.

Tændstikindustrien har jo ganske vist en god Beskyttelse. Tolden paa Tændstikker har været et af de store Uenighedspunkter mellem Tingene. Man holdt her paa den bestaaende Told, medens Re-

geringen og Folketinget holdt paa 20 Øre. Man er saa bleven enig om at sætte Tolden til 25 Øre, hvilket ganske vist betyder en kraftig Nedsættelse, men den er dog formentlig ikke større, end at Fabrikkerne nok kunne klare sig dermed.

Ændringsforslag Nr. 52 handler om Kul. Det er jo Meningens der at nedsætte Kultolden saaledes, at den straks formindskes med $\frac{2}{3}$, og at den ene Trediedel, der bliver tilbage, bortfalder efter 4 Aars Forløb. Jeg erkender, at jeg har været en bestemt Tilhænger af og ivrig Forsvarer for Kultoldens fuldstændige Ophævelse, men naar man nu er naaet til det, vi nu ere komne til, at de $\frac{2}{3}$ af Kultolden, der i alt andrager noget over 2 Mill. Kr., bortfalde straks, og vi have Vished for, at Resten, den ene Trediedel eller 700,000 Kr. falder bort om 4 Aar, forekommer det mig, at man maa sige, at Forhandlingerne have ført til et særdeles tilfredsstillende Resultat.

Jeg kommer saa til den store Gruppe, der hedder Manufakturvarer, under hvilken der skjuler sig mange mærkelige Ting, Ting, man ikke altid tænker paa skulde findes der. Jeg nævnte nylig Gasglødetennene, som nu ere førte ud, men Manufakturgruppen er saa ganske overordentlig omfattende, og det er ogsaa den, der ikke blot ved denne Toldbehandling, men ogsaa ved tidligere Behandlinger her i Tinget og i Toldkommissionen har givet Anledning til de største Vanskeligheder. Det er jo ikke saa underligt, thi paa den ene Side staar her en af Landets største Industrier, der beskæftiger en meget betydelig Kapital og overordentlig mange Mennesker, paa den anden Side Frihandelskravet om Nedsættelse paa de Produkter, som bruges af Menigmand. Nu erkender jeg aabent og ærligt, at naar man tror, at den Nedsættelse, man opnaar paa den ene og den anden Maade i Toldloven, kommer Menigmand til gode, tager man saa grundigt fejl, som man kan. De 5 Øre eller 2 eller 3 Øre eller den 1-Øre hist og her eller de 10 Øre, der kastes bort fra den ene eller den anden Sats, ville inden de naa den menige Mand, være smuldrede hen, saa at han ikke faar nogen som helst Glæde deraf. Hvor de blive af? Ja, de gaa til Detailhandlerne, til forskellige Steder. Kun i de allerfærreste Tilfælde, kun i saadanne Tilfælde som ved Petroleum, hvor Nedsættelsen kommer paa en bestemt Enhed, nemlig 1 Liter, og hvor Konkurrencen er saadan, at den vil drive Prisen ned, kan det gaa, men paa Varer,